

СИНЕРГІЯ ПАРТНЕРСТВА: ВЗАЄМОДІЯ ФАХІВЦЯ ТА РОДИНИ В СИСТЕМІ КОМПЛЕКСНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДИТИНИ

Бураковська Наталія Юріївна,

вчитель-дефектолог,

Комунальний заклад Львівської обласної ради «Багатопрофільний
навчально-реабілітаційний центр Святого Миколая»

burakovskanatysj@gmail.com

Анотація. У статті розглянуто модель «трикутника партнерства» як ключового фактора успішної реабілітації дитини з особливими освітніми потребами. Автором проаналізовано виклики, з якими стикаються родини в сучасній системі, та запропоновано стратегічні рішення для покращення взаємодії між педагогами, медичними практиками та батьками.

Ключові слова: соціальна адаптація, комплексна реабілітація, синергія ролей, корекційна педагогіка, партнерство з батьками.

Вступ

Сучасний етап розвитку спеціальної освіти в Україні вимагає переосмислення ролі родини у вихованні та реабілітації дитини. Ефективність корекційної роботи сьогодні залежить не лише від професійності фахівців, а й від того, наскільки гармонійно вибудована взаємодія у системі «педагог – дитина – батьки». Саме синергія цих ролей дозволяє досягти головної мети — успішної соціальної адаптації дитини.

Виклики та проблеми взаємодії

Аналіз практичної діяльності показує, що батьки часто опиняються перед складними викликами в існуючій системі реабілітації. Серед основних проблем варто виділити:

- * Інформаційний вакуум: складність у пошуку чіткого алгоритму дій після встановлення діагнозу.

- * Бюрократичні бар'єри: розрізненість медичних, освітніх та соціальних послуг.

- * Психологічне вигорання: відсутність системної підтримки батьків як повноцінних учасників процесу.

Використання метафори «кубика Рубика» наочно демонструє складність збору всіх елементів реабілітації в єдину працюючу конструкцію.

Модель «Трикутника партнерства»

Основним рішенням для подолання цих викликів є впровадження моделі, де кожна роль підсилює іншу:

- * Педагог: забезпечує методологічну базу, структурує процес навчання та розвитку.

- * Мама (батьки): виступає головним експертом з особливостей своєї дитини, забезпечує безперервність корекційного процесу в побуті.

* Практик (фахівець): вносить точкові, високоспеціалізовані корекційні рішення.

Синергія цих компонентів перетворює реабілітацію з набору ізольованих занять на цілісний спосіб життя родини, що значно прискорює динаміку розвитку дитини.

Стратегія центру як багатофункціонального простору

Багатопрофільний навчально-реабілітаційний центр Святого Миколая базує свою діяльність на тривекторній стратегії:

* Освітній вектор: індивідуальні програми навчання та консультування батьків.

* Соціальний вектор: підготовка дитини до взаємодії в соціумі, формування навичок самообслуговування та комунікації.

* Культурний вектор: інклюзія через мистецтво, творчість та спільні заходи, що сприяють емоційному розвантаженню.

Результати та висновки

Результатом такої комплексної взаємодії є позитивна динаміка дитини: від первинної корекції дефіцитарних функцій до впевненої соціальної адаптації. Успіх кейс-стаді нашої установи підтверджує, що дитина стає самостійнішою тоді, коли дорослі навколо неї діють як єдина команда.

Отже, партнерство фахівців та батьків — це не просто допоміжний елемент, а фундамент сучасної реабілітаційної системи, що дозволяє кожній дитині знайти своє місце в суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 38-39. Ст. 380.
2. Колупаєва А. А., Таранченко О. М. Інклюзивна освіта: від теорії до практики : навч.-метод. посіб. Київ : АТОПОЛ, 2016. 152 с.
3. Миронова С. П. Педагогіка інклюзивної освіти : навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : КПНУ ім. Івана Огієнка, 2014. 224 с.